

Protokol o prometu prispel na cilj – Alpska konvencija čaka na izvajanje

Kljub vsem pomanjkljivostim je Alpska konvencija doslej najkonkretnjši in najnaprednejši projekt za trajnostni razvoj velike regije. Po desetih letih pogajanj so na 6. Alpski konferenci, ki je bila 30. in 31. oktobra v Luzernu, podpisali protokol o prometu. Izvajanje konvencije se sedaj lahko začne – pravzaprav se mora začeti.

O nobenem drugem izvedbenem protokolu Alpske konvencije pogajanja niso trajala toliko časa kot o prometnem protokolu. Septembra 1990 je bilo v Bernu ustanovno zasedanje delovne skupine za promet. Po neuspešnih pogajanjih je švicarsko predsedstvo leta 1995 vrnilo mandat Stalnemu odboru. Na 4. in 5. alpski konferenci na Brdu in Bledu (Slovenija) leta 1996 in 1998 niso mogli doseči soglasja, ker je Avstrija zahtevala prepoved gradnje novih cest višjega razreda, zaradi katerih bi se povečal promet čez Alpe. Zaradi številnih pobud CIPRE kot nevladne organizacije in njenih članskih organizacij so leta 1998 pooblastili Liechtenstein, da pripravi nov osnutek, ki so ga ministri za okolje iz alpskih držav podpisali v Luzernu.

Dokument vsebuje najpomembnejše zahteve CIPRE in nakazuje pot, ki jo mora v prihodnosti ubrati prometna politika.

Ustanovitev stalnega sekretariata

Pregled nad tem, v kateri fazi podpisa so posamezni protokoli Alpske konvencije, je na voljo na spletni strani CIPRE www.cipra.org, kjer so objavljena tudi vsa besedila protokolov. Na 6. Alpski konferenci so končno sklenili ustanoviti stalni sekretariat, razpis za to pa je treba opraviti še letos. Sklep o tem, kje bo ustanovljen stalni sekretariat, bodo sprejeli šele čez dve leti na 7. Alpski konferenci v Italiji, do takrat pa bo Alpski konferenci predsedovala Italija.

Problemi so rešeni, lotimo se dela !

Mednarodna komisija za varstvo Alp CIPRA pričakuje najkasneje do naslednje Alpske konference v letu 2002, ki ga je Organizacija združenih narodov razglasila za mednarodno leto gora, da:

1. bodo vse pogodbenice s sodelovanjem teritorialnih skupnosti ter nevladnih organizacij začele izvajati konkretne projekte za uresničevanje Alpske konvencije, ki bodo obsegali več držav

(konkretno pobudo je do sedaj uresničila le Francija z ustanovitvijo «Mreže zavarovanih območij v Alpah»; vse druge pobude so rezultat zasebnih iniciativ, kot so npr. Omrežje občin – Povezanost v Alpah, Alpski forum znanstvenikov, Alpsko mesto leta itd.);

2. bodo vse pogodbenice prispevale finančna sredstva za dejavnosti in projekte, namenjene izvajanju Alpske konvencije

(poleg programa Evropske unije «Interreg IIIb/ Alpe» so potrebna še dodatna sredstva, npr. za manjše projekte in pobude, ki bi lahko služili kot zgled);

3. bo Stalni odbor pogosteje obravnaval aktualna vprašanja ter se tako hitro in učinkovito odzval na želje in potrebe hribovskega prebivalstva

(primer za to so poročila in priporočila za zaščito pred plazovi; mandat delovne skupine se razširi na probleme, ki so povezani s poplavami in hudourniški nanosi);

4. bo pripravljen osnutek za manjkajoče protokole, zlasti pa za protokol o prebivalstvu in kulturi ter protokol o podnebju in ohranjanju čistega zraka,
5. bodo vse pogodbenice ratificirale doslej podpisane protokole,
6. bodo razrešena vsa vprašanja glede nalog, financiranja in sedeža stalnega sekretariata, da bi se tako bilo mogoče čim hitreje lotiti dela,
7. bodo vse pogodbenice javnost redno obveščale o vsebini, napredovanju in izvajanju Alpske konvencije (doslej je za redno obveščanje javnosti o Alpski konvenciji poskrbela samo Avstrija)
8. bo imenovana ustanova za opazovanje Alp ter da bo Stalni odbor oblikoval prednostne cilje za monitoring (še posebej je potrebno delovati na naslednjih področjih: opazovanje razvoja prometa in obremenitev okolja zaradi prometa, vključno z ovrednotenjem učinkovitosti ukrepov na področju prometne politike; opazovanje zmanjševanja genskih virov v kmetijstvu (koristne domače živali in koristne rastline) ter sprejem kulturne krajine; opazovanje škodljivega «tekmojanja» med zimskimi športnimi kraji v pozidavi območij).